

med begäran det Kongl. Maj:t behagade förelägga, och med sitt bifall förorda, näst sammanträdande Kyrkomöte en författning, hvarigenom församlingens skyldighet att bygga prestgård upphälfves och kyrkoherdarne i mån af de nuvarandes afgång, åläggas densamma fullgöra.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1870.

C. J. Kjellman,
från Jönköpings län.

N:o 50.

Af Herr C. J. Kjellman: Angående upphäfvande af hvad Kongl. Förordningen den 13 September 1864 stadgar rörande ränta vid penningeförsträckning.

Om än den fria handels och den fria räntans förfäktare fortfarande invagga sig i de ljuflva drömmar att allt står godt och väl till hos oss, att de olägenheter som tidt och ofta gifvit sig tillkänna, ej allenast vid riksdagen, utan äfven vid folksammanträden med flera ställen i landet och begär rättelser, endast äro att betrakta som öfvergångar till ett bättre och snart af sig sjelfva skola försvinna, så måste dock den som på närmare håll betraktat all den fattigdom och allt det elände som verkligen finnes i vårt land, och som nu under ett tiotal af år i sådan grad uppstått, synnerligast hos jordbrukaren, göra sig den frågan: om det verkligen står så väl till med vår utveckling, som det städe från detta håll låter. Skatterna hafva ökats, arbetskrafterna lemnat landet, jordbrukets väsentligaste binäring har blifvit frångagen de flesta eller de mindre jordbrukarne, vår jordegendom och ligga i hän-

derna på privatbanken och Hypotheksföreningen. Folket i allmänhet är skuldsatt öfver öronen och många ämna ännu tyvärr lemna hus och hem för att i fremmande land söka en oviss men ringa utkomst som de här sakna; konkurser höra till ordningen för dagen, och bedrägerier samt rymningar hafva i betydlig grad tilltagit. Till grund för allt detta onda måste bestämdt ligga något fel i sjelfva lagarne för statsutvecklingen. Jag slutar dertill så mycket säkrare, som ej någon enda riksdag förgått eller förgår utan att man hör från alla landsändar och i alla riktningar upprop till representanterne att om möjligt rädda jordbrukaren, svenska folkets kärna, från fullkomlig undergång. Bland lagar som blifvit i sednare åren utfärdade och hvilka oupphörligen neddragit och fortfarande neddraga jordbrukaren i allt större armod, är den, om fria räntan.

Vid föregående riksdagar hafva förståndige män redan fäst uppmärksamhet vid allt det onda som denna lag förorsakat och begärt rättelse; men de, hvilka åstadkommit densamma, och som fortfarande rusa framåt på en af dem benämnd fri bana, se ej den skada de gjort och kunna ej hejda sitt lopp förrän de helt och hållet förstört den stackars jordbrukaren.

Mina kommittenter sammanträdde sistlidne sommar till ett allmänt folkmöte i Ölmostad, dervid de i hjerta ordalag skildrade sin nöd och uttalade i allmänhet, bland annat, den förhoppning, att deras representant skulle söka vid blifvande riksdag utverka rättelser uti en mängd missförhållanden som hårdt trycka jordbruket. De ansågo i främsta rummet att räntan borde bindas, och då jag sjelf är af samma åsigt, så vågar jag föreslå,

att Riksdagen för sin del beslutar och i skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhåller om upphäfvandet af Kongl. Förordningen den 13 September 1864 i fråga om räntas utgörande med förklarande af återgång till hvad förut stadgadt varit.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1870.

C. J. Kjellman,
från Jönköpings län.

I denna motion förenar sig

Johannes Andersson,
från Jönköpings län.